

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 86.

Trettende Session.

26de Møde.

Torsdagen den 7de November Kl. 1.

(Fortfat.)

J. M. Hansen (fortfat): Man gif endog saa vidt, at man forstyrrede Kongens Fred; den Konge, som jo enhver god dansk Mand elsker saa høit, og for hvem Alle vilde gjøre Alt, for at han kan leve i Fred og Ro, selv hans Fred forstyrrede jo disse Pøbelhobe gjentagne Gange; hvorledes vil man da forlange, at Politiet under flige Forhold ikke skulde optræde virksomt og søge at forhindre flige Optrin? Det var jo en opfruet Bevægelse, der da fandt Sted; man saae, hvorledes Stemningen blev opfruet, deels ved Theatret, deels ved en vis Deel af Pressen. Efterat disse Uroligheder vare begyndte, søgte man Dag for Dag at holde dem vedlige, man opdigtede endog Noveller, man skrev om norske Damer, man slet ikke vidste Noget om, vistnok Altsammen mod sin Hensigt, men det maatte bevirke, at der blev en irriteret Stemning i Publicum, som gav sig Luft, og det viste sig, at det var den dannede Pøbel, der trak den udannede Pøbel med sig og ved denne Leilighed gif i Spidsen for den. Bevistet herfor søger jeg især deri, at man jo saae trykte Sedler kaste rundt omkring, hvor de kunde anbringes, hvori man opfordrede Folk til paa en vis bestemt Dag og til et vist bestemt Klokkeslet at indfinde sig for at gjøre Mord, for at gjøre Uro eller for at more sig, jeg husker ikke usigtigt Udtrykkene, skjøndt jeg engang har seet en saadan Seddel, men det var ialtsald et

Stevnemøde, man opfordrede til, og jeg troer ikke, den udannede Pøbel griber til flige Forholdsregler, de kunne kun komme fra den dannede Pøbel. Men naar Tilstanden var saaledes, saa siger jeg: Man gjør Politiet overordentlig stor Uret, hvis man særlig vil henvisse til hvad der dengang passerede som Noget, der skulde have bevist Nødvendigheden af en Omorganisation af Politiet. — Jeg gaaer ogsaa ud fra Hensigtsmæssigheden og Nødvendigheden af en saadan Omorganisation og den Betyngelse, der er for Borgerne i, at den finder Sted; men jeg siger kun, at den fremtræder ikke for mig med en saa stærk øieblikkelig Nødvendighed, naar jeg seer hen til den Maade, hvorpaa Politiet hidtil har været administreret i Kjøbenhavn. En strengere Affebigelse af de Politibetjente, som gjøre Dvergreb, vilde jo allerede kunne hæve en heel Deel af de Ulemper, der nu finde Sted. Jeg indrømmer, at der maaskee er viist altfor megen Lemfældighed, idet flige Betjente ikke ligefrem ere blevne affebigede, naar de have gjort sig skyldige i Dvergreb; en Affebigelse ved enkelte Leiligheder af saadanne Personer vilde virke tilbage paa hele det øvrige Personale. Dernæst er det jo virkelig ogsaa et Misbrug, at disse Politibestillingsmænd have maattet skaffe sig deres Ophold paa en aldeles utilfredsstillende Maade, en Maade, man aldeles maa misbillige. Det, at leve af Douceurer, givne til forskjellige Aarstider, er jo Noget, der aldrig kan udvikle et godt Politii; men ogsaa dette kunde jo, dersom denne Foranstaltning i det Hele skulde møde uoverstigelige Vanskeligheder, hvad jeg dog ikke vil troe, afhjælpes, uden at man gif videre i Reformen. Det